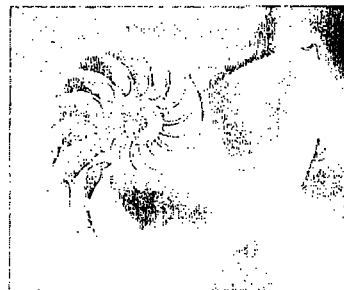

Victoria Centret

Privathospital

Helhedsorienteret behandling

Kære politiker

Efter 10 år med forenings- og politisk arbejde for at kunne etablere et behandlingstilbud til anorektikere, som ikke bygger på samme principper som det offentlige behandlingssystem, er min drøm gået i opfyldelse. Victoria Centret er etableret her i sommeren 2005 - og vi har haft de første klienter. Jeg har hele tiden har troet på, at et privat initiativ var, hvad der var brug for, og at min viden og erfaring gennem 25 år kunne komme andre piger og deres familier til gavn.

Aldrig har jeg været mere i tvivl end nu!

Tilbage i 2001 udkom rapporten Forebyggelse af Spiseforstyrrelser i Danmark (udarbejdet for Socialministeriet – findes på www.lotzconsult.dk), som beskrev de forhold, ovennævnte familier blev mødt med i social- og sundhedsvæsnet i vores demokratiske velfærdssamfund:

"Kommuner, amter eller social- og sundhedsmyndigheder tager ikke det voksende problem med spiseforstyrrelser hos unge alvorligt – hverken politisk, administrativt eller lægefagligt. Stram økonomi er den generelle forklaring på, at der ikke sættes mere ind på dette felt."

- En væsentlig konsekvens af, at problemet ikke **politisk** tages alvorligt, er, at bevillinger til systematisk arbejde med at forebygge og behandle spiseforstyrrelser hos unge stort set ikke eksisterer.
 - Der blev sidste år sat kr. 118 mio. af i Satspuljeforliget til denne målgruppe. Kun amterne kan få del i disse midler. **Hvad bliver pengene brugt til?** Til at bygge videre på en behandlingsform, som tydeligvis ikke gavner alle!
 - Overlæge M. Hertz på Rigshospitalets Anoreksi afd. sagde i et tv indslag den 14. juli i år, at vi mangler sengepladser, og at op mod 60 pct. IKKE profiterer af det offentlige tilbud. **Hvor skal de 60 pct. få hjælp?**
- En væsentlig konsekvens af, at problemet ikke **administrativt** tages alvorligt, er, at der kun findes meget begrænset viden hos de ansvarlige embedsmænd i amter, kommuner, sundheds- og socialforvaltninger om, hvordan forebyggelse og behandling overhovedet kan etableres.
 - *P.S. Landsforening* har på nuværende tidspunkt omkring 14 sager i Den sociale Ankestyrelse og en politianmeldelse af tre læger på Herning Sygehus. Flere af sagerne er for forældre til piger, som Victoria Centret har arbejdet med. Disse sager er desværre ikke enkeltstående, men vidner om et meget tungt og uvidende sagsbehandlingssystem.
 - Sagerne bliver i kommunerne behandlet efter Sociallovens § 40, Servicelovens kapitel 18 med (§ 91) eller Aktivlovens § 82. Kommunerne undviger at skulle betale ved at holde sig til disse paragraffer – Selvom loven siger: *skøn over regel*. **Hvad stiller vi op med denne sagsbehandling?**

Et af dens resultater er, at forældre selv betaler 3–5.000 kr. i døgnnet for behandling på et af landets to privathospitaler for spiseforstyrrelser. **Kan det være rimeligt?**

Victoria Centret, Privathospital - Helhedsorienteret behandling

Tlf.: 7023 8883 E-mail: sara@lotzconsult.dk

Victoria Centret

- En væsentlig konsekvens af, at problemet ikke **lægefagligt** tages alvorligt, er, at kun et stærkt begrænset antal specialister har tilstrækkelig faglig viden om, hvordan problemet overhovedet kan forebygges eller afhjælpes.
 - Der har nu i flere år været en høringsrapport på vej. Den skulle beskrive, hvorfor det offentlige behandlingssystem mener, at kun dét er i stand til at yde den rette behandling. **Hvor langt er denne høringsrapport?**

Hvad stiller vi som private op, når anerkendte læger udtaler til sagsbehandlere i kommuner: "*Victoria Centret er nok ikke et sted for klienten*"? De kender jo ikke til vores behandling, og de spørger ikke. To klienteksempler:

En 15 årig pige har været indlagt i ca. 1½ år bl.a. de sidste 8 mdr. på Glostrup Psyk. (total anti-depressiv dopet) til kr. 320.000 om måneden. Samlet behandlingspris omkring kr. 3 mio. Efter forældrenes ønske og med hjælp fra en meget "open minded" sagsbehandler kom pigen i behandling på Victoria Centret. Efter 10 måneders behandling startede hun på efterskole i august. Samlet pris på kr. 450.000 (kr. 45.000,- pr. måned). Efterværnet fortætter.

Hvad undrer mig mest er, at der ikke er en eneste læge, der har spurgt: "*Hvad søren har I gjort? Fortæl os det, så andre kan få glæde af det.*"

En 28-årig kvinde med svær anoreksi henvender sig til Victoria Centret, efter at hun var blevet smidt ud af Rigshospitalets Anoreksi afd.. Hun passede ikke ind i deres regi pga. sin opførsel. Hun var vred og dermed usamarbejdsvillig, når hun vågnede om morgenen – og blev bæltefikseret. Hun lider yderligere af epilepsi, men alligevel kontaktede man ikke (som hun gentagne gange havde opfordret til) hendes neurolog for at høre, om der kunne tænkes at være fejl i medicineringen. Både kvindens egen læge og Rigshospitalets ekspert, overlæge M. Hertz, mente på dette tidspunkt, at det offentlige behandlingssystem havde udtømt sine muligheder, og at kvinden må underkastes en anden form for behandling, hvorefter hun udskrives. Efter nogle uger vender hun tilbage til Rigshospitalet, da hun ikke ved, hvad der skal ske med hende. I sin frustration og på et tidspunkt, hvor alle på afdelingen sidder til møde, forsøger hun at skære pulsåren over. Hun fortryder og løber ud på gangen efter hjælp, hvor en sygeplejerske sender hende tilbage til glasskårene med besked om, at hun ikke kan bryde ind i mødet – så hun må vente!

Efter visitation sender Victoria Centret et behandlingstilbud til kommunen, som efter lang sagsbehandlingstid afslår. Derefter træder amtets psykiatrilæder ind og giver pigen et tilbud om at komme i behandling i Sverige. Uden forudgående visitation – uden betalingstilsagn fra kommunen men med besked om, at i tvivlstilfælde, vil amtet betale. **Hvorfor sender et amt en patient til et privathospital i Sverige, når der findes to i Danmark?**

Efterhånden synes jeg, at ALT er prøvet. Hvordan får vi mulighed for at vise, at vores behandling kan komme nogle til gavn? På forhånd tak for jeres tid.

Med venlig hilsen,

Sara Lotz